



H04r 1/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35665

Kl. 42 g, 6/07

Zenon Michałowski

Włocławek, Polska

Obudowa głośnika kinowego

Udzielono patentu z mocą od dnia 31 sierpnia 1951 r.

Konstrukcja obudowy głośnika kinowego jest oparta na dwóch zasadach.

Pierwszą zasadą tj. wzmacnianie i uwypuklanie fal głosowych małej częstotliwości, rozwiązuje rezonator, którego konstrukcja jest oparta na zasadzie budowy instrumentów muzycznych smyczkowych.

Działanie głośnika, umieszczonego na zwykłej, dotychczas stosowanej desce rezonansowej, jest podobne do działania struny skrzypcowej, naciągniętej na górnej tylko płaszczyźnie skrzypiec, bez dolnej płaszczyzny i jej obramowania. Brzmienie naciągniętej w ten sposób struny jest słabe i bezbarwne.

Drugą zasadę, tj. usuwanie na widowni tzw. „pogłosu”, które to zjawisko w niektórych kinach o wadliwej akustyce zniekształca w sposób przykry brzmienie mówionych filmów — rozwiązują kanały tubowe, które uniemożliwiają rozpraszanie fal głosowych membrany głośnikowej, umieszczonej po przeciwnej stronie deski rezonansowej za ekranem.

Rozpraszanie fal głosowych w konstrukcji według wynalazku opanowane jest dzięki zastosowaniu kanałów tubowych.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z przodu obudowy głośnika, fig. 2 — widok z tyłu, fig. 3 — konstrukcję ram obudowy, fig. 4 — widok obudowy z boku, fig. 5 — przekrój podłużny obudowy.

Do konstrukcji ramowej *a* (fig. 3) z jednej i drugiej strony przyklejone są płyty *b* z wysokowartościowej dykty (fig. 1 i 2). W płycie czołowej *b* (fig. 1) wycięte są cztery otwory rezonansowe *c* (fig. 1) na wzór otworów (*s*) w skrzypcach. Między płytami z dykt, wewnątrz obramowania, umieszczone są cztery kołeczki *d* (fig. 3 i 5) na wzór duszy w skrzypcach.

W środku rezonatora znajduje się otwór *e* (fig. 1 i 5), nad którym z przeciwnej strony umieszczony jest głośnik. Głośnik *f* (fig. 5) jest umieszczony na rezonatorze po jego przeciwnej stronie w skrzynce *g* (fig. 2, 4 i 5). Fale głosowe, przekazane przez głośnik, przedostają się przez tylną

jego konstrukcję do skrzynki *g* z równą siłą, jak przez otwór *e* (fig. 5), skierowany na widownię.

Skrzynka *g*, w której hermetycznie umieszczony jest głośnik, uniemożliwia rozpraszanie się fal głosowych poza tylny ekran kinowy i tworzy rodzaj zbiornika, z którego skoncentrowane fale głosowe kierowane są przez otwory *h* (fig. 5) do kanałów tubowych *k* (fig. 5), a uderzając o ścianki kanałów tubowych *m* (fig. 5) wzmocnione i opasowane przedostają się przez boczne otwory *n* rezonatora (fig. 3 i 5), łącząc się z falami głosowymi, przedostającymi się przez otwór *e* (fig. 3 i 5), a harmonizując ze sobą dynamicznie są kierowane na widownię. Dzięki takiemu rozwiązaniu zaburzenia, powodujące powstawanie tzw. „pegłosu” ustają.

Fale głosowe przedostają się do skrzynki *g* (fig. 2 i 5) bezpośrednio z głośnika.

W salach kinowych o dużej wadliwości akustycznej dolne ścianki kanałów tubowych oraz skrzynkę *g* wykleja się materiałem z wełny lub bawełny.

Wielkość rezonatora oraz grubość płyt dyktowych i ram zależne są od wielkości głośnika.

Zastrzeżenia patentowe

1. Obudowa głośnika kinowego, znamienna tym, że konstrukcja jej jest oparta na zasadzie uzyskiwania rezonansu w instrumentach smyczkowych, przy czym obudowa posiada cztery otwory rezonansowe (*c*) na wzór otworów (*s*) w skrzypcach i cztery kołki (*d*) na wzór duszy w skrzypcach.
2. Obudowa głośnika kinowego według zastrz. 1, znamienna tym, że jest zaopatrzona w dwa kanały tubowe (*k*).
3. Obudowa głośnika kinowego według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że posiada skrzynkę, uniemożliwiającą rozpraszanie fal głosowych poza tylny ekran kinowy.

Zenon Michałowski

